LONG - TERM CLINICAL OUTCOMES OF PEDIATRIC TRACHEOSTOMY PATIENTS AT KING CHULALONGKORN MEMORIAL HOSPITAL

Chutima Phuaksaman

Background: Pediatric tracheostomy in King Chulalongkorn Memorial Hospital has been increasing over the

past 10 years. The official pediatric respiratory home care program has been established in King Chulalongkorn

Memorial Hospital (KCHM) since 2012. However, long – term clinical outcomes of these children has never been studied.

Objective: To evaluate long – term clinical outcomes and their associating factors in children who were

discharged to home with tracheostomy.

Materials and methods: Retrospective chart reviews were performed in 73 children who were discharged to

home with tracheostomy and their caregivers attended the pediatric respiratory home care program at pediatric

pulmonary division, KCMH during January 2012 – December 2018.

Results: 66 tracheostomized children (90.4%) had been regularly followed up until the study period or

decannulation or death. The median age and % male were 6.9 mo and 53.4%, respectively. The mean follow up

time was 2.8 ± 1.7 y. The prevalence of unplanned admission due to respiratory problems during the 1st month

6 - - -

after 1st hospital discharge was 10.6% with the most common indication of pneumonia. 50 children (75.8%) had

lower respiratory traction infection (LRTI) after hospital discharge. The independent factor associated with

LRTI was ventilator dependent. The prevalence and probable associating factor of late – tracheostomy related

airway complications were 49.2% and underlying neuromuscular diseases, respectively. Most of the

tracheostomy - related airway complications was stomal granulation (56.7%). The mortality rate of children

who were discharged to home with tracheostomy was 7.6%. Most of them died from their underlying diseases.

Conclusions: After the establishment of the official pediatric respiratory home care program in 2012, we found

both favorable and unfavorable clinical outcomes of our pediatric tracheostomy. The prevalence of unplanned

admission within the 1st month after 1st hospital discharge was 10.6% (the most common cause was pneumonia).

Prevalence of LRTI after hospital discharge was high (75.8%) and mostly occurred in ventilator dependent

patients. We also found a high prevalence of late tracheostomy - related airway complications (49.2%) which

might be related to the underlying of neuromuscular diseases. The mortality rate among children who were

discharged to home with tracheostomy was 7.6%. Most of them died from their underlying diseases.

Keywords: tracheostomy complication, associating factor, respiratory homecare program, mortality

ผลการดูแลรักษาในระยะยาวในผู้ป่วยเด็กที่ใส่ท่อหลอดคอ ที่มารับการรักษา ณ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ชุติมา เผือกสามัญ

ที่มาของการวิจัย ในช่วงระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์มีผู้ป่วยเด็กที่กลับบ้านด้วยท่อหลอด คอ จำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ ฝ่ายกุมารเวชศาสตร์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ได้จัดตั้งโครงการ Pediatric respiratory home care ขึ้นในปีพ.ศ. 2555 แต่ยังไม่มีการศึกษาเกี่ยวกับผลการดูแลรักษาในระยะยาวของผู้ป่วยเหล่านี้ วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อศึกษาผลการดูแลรักษาในระยะยาวของผู้ป่วยเด็กที่กลับบ้านด้วยท่อหลอดคอ และ ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง

วิธีการวิจัย เป็นการศึกษาแบบย้อนหลังทำโดยการทบทวนเวชระเบียนในผู้ป่วยเด็กอายุ 0 - 15 ปี ที่กลับบ้านด้วย ท่อหลอดคอ และผู้ปกครองได้รับการฝึกทักษะการดูแลท่อหลอดคอในโครงการ Pediatric respiratory home care ของหน่วยโรคระบบหายใจ ฝ่ายกุมารเวชศาสตร์ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ช่วงระหว่างวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2555 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2561 จำนวน 73 ราย

ผลการวิจัย ในจำนวนผู้ป่วยทั้งหมด 73 ราย มีผู้ป่วยที่มาติดตามการรักษาอย่างสม่ำเสมอจนถึงปัจจุบันหรือ จนกระทั่งถอดท่อหลอดคอสำเร็จหรือเสียชีวิตจำนวน 66 ราย (ร้อยละ 90.4) ค่ามัธยฐานของอายุ 6.9 เดือน เป็น เพศชายร้อยละ 53.4 ระยะเวลาเฉลี่ยในการมาติดตามการรักษา 2.8 ± 1.7 ปี มีผู้ป่วยที่ต้องเข้ารับการรักษาใน โรงพยาบาลโดยไม่ได้วางแผนส่วงหน้าด้วยปัญหาทางระบบหายใจภายในเดือนแรกภายหลังกลับบ้านด้วยท่อ หลอดคอ 7 ราย (ร้อยละ 10.6) สาเหตุการนอนโรงพยาบาลที่พบบ่อยที่สุดคือปอดอักเสบ มีผู้ป่วยติดเชื้อในระบบ ทางเดินหายใจส่วนล่างภายหลังกลับบ้านด้วยท่อหลอดคอ 50 ราย (ร้อยละ 75.8) ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อ ในระบบทางเดินหายใจส่วนล่างได้แก่ ผู้ป่วยที่ใส่ท่อหลอดคอด้วยข้อบ่งชี้เนื่องจากหย่าเครื่องช่วยหายใจไม่ได้ มีผู้ป่วย 30 ราย (ร้อยละ 49.2) มีภาวะแทรกซ้อนของทางเดินหายใจภายหลังการใส่ท่อหลอดคอ ที่พบบ่อยที่สุด ได้แก่ stomal granulation (ร้อยละ 56.7) ปัจจัยอิสระที่มีแนวโน้มสัมพันธ์กับการเกิดภาวะแทรกซ้อนของทางเดิน หายใจภายหลังการใส่ท่อหลอดคอได้แก่ การมีโรคประจำตัวเป็นโรคทางระบบประสาทและกล้ามเนื้อ การศึกษา นี้พบอัตราการเสียชีวิตในผู้ป่วยเด็กภายหลังการใส่ท่อหลอดคอ จำนวน 5 ราย (ร้อยละ 7.6) ส่วนใหญ่เสียชีวิต จากโรคประจำตัวของผู้ป่วยเอง

สรุปผลการวิจัย ภายหลังการจัดตั้ง โครงการ Pediatric respiratory home care ในปีพ.ศ. 2555 พบความชุกของ การเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลโดยไม่ได้วางแผนล่วงหน้าด้วยปัญหาทางระบบหายใจภายในเดือนแรกหลัง กลับบ้านด้วยท่อหลอคอร้อยละ 10.6 ส่วนใหญ่เป็นปอดอักเสบ ความชุกของการติดเชื้อในระบบทางเดินหายใจ ส่วนล่างภายหลังกลับบ้านด้วยท่อหลอดคอ พบร้อยละ 75.8 ส่วนใหญ่เป็นผู้ป่วยที่ใส่ท่อหลอดคอด้วยข้อบ่งชื้ เนื่องจากหย่าเครื่องช่วยหายใจไม่ได้ และพบความชุกของภาวะแทรกซ้อนของทางเดินหายใจภายหลังการใส่ท่อ

หลอดคอร้อยละ 49.2 ซึ่งมีแนวโน้มสัมพันธ์กับการมีโรคประจำตัวทางระบบประสาทและกล้ามเนื้อ การศึกษานี้ พบอัตราการเสียชีวิตในผู้ป่วยเด็กภายหลังกลับบ้านด้วยท่อหลอดคอร้อยละ 7.6 ส่วนใหญ่เสียชีวิตจากโรค ประจำตัวของผู้ป่วยเอง

Keywords: tracheostomy complication, associating factor, respiratory home care program, mortality